

தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1969 பிப்ரவரி 21.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 11 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் டாக்டர் சி. என்.

அண்ணாதுரை அவர்களின் மறைவு குறித்த இரங்கல் தீர்மானம்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 1957 முதல் 1962 வரை இப் பேரவையின் உறுப்பினராகவும், கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சராகவும் பணிபுரிந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், 2-2-1969 அன்று நள்ளிரவு 12-22 மணிக்கு இயற்கை எய்தி விட்டார்கள் என்ற செய்தியை இப் பேரவைக்கு அறிவிக்கும் அவல நிலைக்கு யான் உள்ளாகியதற்கு உளம் நொந்து, அன்றாக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் தீர்மானம் ஒன்றை முன்மொழியுமாறு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை அழைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:—

“நமது தமிழகத்தின் தனிப்பெரும் தலைவராய்; தமிழ் மக்களின் அண்ணாபய்; தமிழ் மொழியின் காவலராய்; தமிழ்ப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் புதிய பாணியை வகுத்த பாவலராய்; வள்ளுவன் வகுத்த வாழ்க்கைக்கு ஓர் இலக்கணமாய்; தமிழ்ப் பண்புக்கு ஓர் உறைவிடமாய்; உண்மையான ஜனநாயகவாதியாய்; கடமை, கண்ணியம், சுட்டுப்பாடு என்பவற்றை வாழ்க்கையாய் அமைத்துக் கொண்டு இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும், தமிழகத்திற்கும், தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் அதிலும் குறிப்பாக வசதியற்று சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் கிடந்த மக்களுக்குத் தொண்டாற்றி இறுதிவரையில் தமக்கென வாழாப் பிறர்க் குரியாளராகவே வாழ்ந்தவரும், நமது பேரன்பிற்கும் பெருமதிப் பிற்கும் உரியவராகவும், தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சராகவும் இருந்தவரான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்பாராத வகையில் மறைவு எய்தியமை குறித்து, இப்பேரவை தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் ஆரூத்துயரத்தையும் தெரிவிப்பதோடு, அப்பெருந்தகை மறைவால் வருந்தும் அவரது துணைவியார் ராணி அம்மையாருக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

தலைவர் அவர்களே, பிப்ரவரித் திங்கள் மூன்றாம் நாள் நம்மையும் நாட்டு மக்களையும் நிலைகுலையச் செய்த நாளாகும். தமிழ்நாட்டு அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு புதிய வழியை வகுத்து,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1989 பிப்ரவரி 31]

அவ்வழி நின்று ஜனநாயகக் கடமைகளைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று தன்னுடைய வாழ்க்கையை அதற்காக அர்ப்பணித்துக் கொண்ட தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்று நம்மையெல்லாம் விட்டு மறைந்து விட்டார்கள். இந்த மாமன்றத்தில் 1957-ம் ஆண்டு முதல் 1962-ம் ஆண்டு வரையிலும், அதற்குப்பிறகு கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக, ஆக ஏழு ஆண்டுகளும் குரலை ஒலித்து, அந்தக் குரலிலே உள்ள நயத்தாலும், கனிவாலும், குறள் வழியில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களாலும், எழுச்சியிக்க எண்ணங்களாலும் தன்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டுமல்லாமல் இந்த மாமன்றத்திலே எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்கள், உறுப்பினர்களுடைய போன்றையும் பாராட்டுதலையும் ஒருங்கே பெற்றவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் தன்னுடைய வாழ்வில் எதிரியும் தன்னை மதிக்கத்தக்க அளவிற்கு, பாராட்டத்தக்க அளவிற்கு, புகழத்தக்க அளவிற்கு நடந்து காட்டி, அதைப்போல் மற்றவர்களும் நடந்து காட்டவேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்டுகின்ற ஒரு விளக்காக வாழ்ந்தவர் ஆவார்கள். அவர்கள் தமிழக அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட இரண்டு ஆண்டு காலத்திலே முழு சுறுசுறுப்புடன், நல்ல உடல்நலத்தோடு ஓர் ஆண்டு காலம் தான் இயங்க முடிந்தது. அதற்குப் பிறகு அமெரிக்காவிற்குச் சுற்றுலா சென்று, அந்தச் சுற்றுலாவின்போது தமிழகத்தின் பெருமையையும், இந்தியத்துணைக்கண்டத்தின் பெருமையையும் வெளிநாடுகளிலே உயர்த்திக் காட்டி, அப்படி உயர்த்திக் காட்டியதன் மூலம் தமிழகத்தினுடைய பண்டைப் வெளிப்படுத்தி, வெற்றிகரமாகச் சுற்றுப் பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு திரும்பியபோது, தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, அகில இந்தியா பூராவிற்கும் பிரகாசமான ஒளிமிகும் நட்சத்திரமாகத் திகழ்வாரென்று பாராட்டுகளை அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லா மக்களும் தெரிவித்த நேரத்தில், அவர்கள் மாண்பு உயர்ந்திருந்த நேரத்தில், திடீரென்று உடல் நலிவு ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக மீண்டும் அவர்கள் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று சிகிச்சை பெற்றுத் திரும்பிய உடனே அவர்களுடைய உடல் நலிவு அறவே நீங்கிவிட்டது என்ற நம்பிக்கையோடு, மீண்டும் அண்ணா நமக்குக் கிடைத்துவிட்டார்கள், அவர்களுடைய பொற்காலத்திலேயே தமிழகத்திற்குத் தேவையான நல்ல பல காரியங்கள் செய்துகொள்ளலாம் என்ற பேராசையோடும், துணிவோடும் நாமெல்லாம் காத்திருந்தோம். ஆனால் இயற்கை அந்த எண்ணத்திலே மண்ணைப் போட்டு விட்டது. மீண்டும் உடல் நலிவு ஏற்பட்டதும், அடையாறு மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டதும், எப்படியும் அண்ணா அவர்களுடைய உயிரை மீட்டுவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தமிழ் நாட்டு மருத்துவர்களும், வெளிநாட்டு மருத்துவர்களும் படாத பாடு பட்டதும், கட்சி நலனுக்கு அப்பாற்பட்டு, ஆஸ்திக நாஸ்திக சம்பிரதாயத்திற்கு அப்பாற்பட்டும் ஒருமித்த குரலில் “அண்ணா அவர்கள் நலம் பெறவேண்டும்”, “அண்ணா அவர்கள் நலம்பெற வேண்டும்” என்று வாழ்த்திய வாழ்த்துகள் அத்தனையும் பயன்

1969 பிப்ரவரி 21] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அற்றுப் போயின. பிப்ரவரித் திங்கள் இரண்டாம் நாள் நள்ளிரவு 12-22 மணிக்கு அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து, வங்கக் கடல் அருகிலே கல்லறையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், நாம் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கிறோம். இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் தமிழகத்தில் எந்தச் சம்பவம் ஏற்பட்டாலும் அந்தச் சம்பவம் அவர்களுடைய உள்ளத்தை எவ்வளவு குடைந்தெடுத்தது என்பதை அவர்களோடு பழகிவந்த தம்பிமார்களாகிய நாங்கள் நன்றாக அறிவோம். எதிர்க்கட்சி நண்பர்களும், தோழமைக் கட்சி களைச் சேர்ந்தவர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். குறிப்பாக, அவர்கள் உடல் நலம் பெற்று புரண ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மருத்துவர்கள் கூறிய நேரத்திலேகூட, தமிழ்நாடு என்ற பெயர் மாற்றத் தீர்மானத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுகொண்டு ஒப்புதல் அளித்த நேரத்திலே அந்த விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்று சென்னை சிறுவர் அரங்கத்திலே அவ்விழா நடந்தபோது, மருத்துவர்களும் மற்றவர்களும் அண்ணாவின் உடல் நலத்தையொட்டி அவ்விழாவிலே அவர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டாமென்று கூறியதைப் பொருட்படுத்தாது, “இந்த விழாவில் கலந்துகொள்ளவேண்டாமென்று அனைவரும் கூறினார்கள். மருத்துவர்களும் கூறினார்கள். இந்த விழாவிலே கலந்துகொள்ளாத உடல், உயிர் இருந்தால் என்ன? போனால் என்ன? இந்த விழாவிலே எப்படியும் கலந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நான் கலந்துகொள்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களின் உடல் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்திலே வெண்மணிச் சம்பவம் நடைபெற்றது. மார்ச் 5 மணிக்கு அந்தச் செய்தி அவர்களுடைய காதுக்கு எட்டியது முதல் மறுநாள் காலை 6 மணி வரை உண்ணாமல், உறங்காமல் தொலைபேசி மூலம் தஞ்சை அதிகாரிகளிடம் பேசுவதிலேயும், எங்களை உடனடியாக அங்கே சென்று நிலைமையை விசாரித்து அறியச் செய்வதிலேயும் நாட்டம் செலுத்தி, மனம் புழுங்கி, தூங்காமல் அந்த இரவெல்லாம் கமித்தார்கள். இனிய, இளகிய, இரக்கம் கசியக் கூடிய இதயத்தைப் பெற்ற பேரறிஞர் இன்று நம்மிடத்திலே இல்லை. அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அறிவுரைகள், அரசியல் பண்பு, நல்ல நெறிகள் கட்டிக் காக்கப்படவேண்டுமென்று கூறிய கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு இவற்றையெல்லாம் போற்றிப் பாதுகாக்கவும் அவர்கள் வழிநின்ற செயல்படுவதுதான், மறைந்த அந்த மாமேதை, தமிழகத்தின் தவப்புதல்வனுக்கு நாம் செலுத்துகின்ற மரியாதை அடிகம் என்று கூறி, என்னுடைய கண்ணீரை உங்களுடைய சார்பில் அவர்களுடைய காலடிகளிலே அபிஷேகித்து, இந்த அளவிலே என்னுடைய லார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்: தலைவர் அவர்களே, நமது பெருமைக்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை அப்படியே ஆதரித்து, அவர்கள் பேசிய சொற்கள் ஒவ்வொன்றையும் அப்படியே ஆதரித்து, எங்களுடைய

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [1969 பிப்ரவரி 21]

சார்பாக, எங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், அண்ணா அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும், அவர்கள் சொத்தாக விட்டுச் சென்று இருக்கும் இந்த நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்று அவர்கள் இல்லாத சபை வேதனைக்குரிய சபையாக இருக்கிறது. முதற்கடமையாக முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், சபையோரையும் நான் தாழ்மையோடு வேண்டிக்கொள்வது என்னவென்றால், ராமர் காட்டுக்குச் சென்ற பிறகு அவருடைய பாதரசை சபை வைத்துப் பரதன் ஆட்சி நடத்தியதைப்போல, பெருமைக்குரிய அண்ணா அவர்களுடைய படமொன்று இங்கே மாட்டப்படவேண்டும் என்பதுதான். அதன்மூலம், அவர்கள் சடைப்பிடித்த கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, கடமை போன்ற உணர்ச்சிகள் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு நமக்கு அது வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்கிற என்னுடைய வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். காரணம், தமிழனுடைய பெருமை, உலக மக்களின் பெருமை; தமிழனுடைய நாகரிகம், மனித வர்க்கத்தின் நாகரிகம்; உலகத்திற்கெல்லாம் வழிகாட்டி, தமிழ் நாடு cradle of civilization என்று சொல்லும் நிலையில், தமிழ்த்தாய், உந்திக் கமலத்தில் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொடுத்து, வளர்த்து, உருவாக்கித் தந்த காலத்தில், உலகெல்லாம் அதிசயிக்கும் அளவில், வெளி நாட்டவர்களெல்லாம், இம்மாதிரி ஒரு அதிசயம் உண்டா, 18 வருஷத்திலே ஒரு கூட்சியை அமைத்து, கொள்கையைக் கொடுத்து, ஆட்சியில் அமர்ந்து, அத்தனை மக்களுடைய இதயத்தையும் தொட்ட தலைவர் உலகத்தில் உருவாகியிருக்கிறாரா என்று சந்தேகிக்கும் அளவில் ஒரு தலைவன் உருவாகி இருந்த அற்புதத்தைக் கண்டோம். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு, அவர் களைப்பற்றி யுனெடெட் ஃபரண்ட், ஐக்கிய முன்னணி மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில், வங்காள தேசத்தில் அண்ணாவின் மறைவுக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபம் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் பேரில் பேசும்போது, ஒரு கவிஞர் சொன்னார். “தமிழன் எப்படியிருப்பான் என்று சித்தரித்துப் பார்த்தால், இனிமைக்கும் எளிமைக்கும் தாழ்மைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருப்பான். மக்கள் இதயத்தில் இடம் கொண்டிருப்பான். அறிவு, அடக்கம் இவற்றைப் பெற்றிருப்பான்” என்று இவற்றையெல்லாம் சித்தரித்து விட்டு, “தமிழன் எவ்வளவு பெருமை பெற்றவன் என்பதற்கு உதாரணமாக உங்கள் அண்ணா இருந்தார்கள் என்பது உங்களைப் பார்த்தவுடன் ஞாபகம் வருகிறது. தமிழ் நாட்டின் ஞாபகம் வருகிறது. நீங்கள் போட்டிருக்கும் துண்டைப் பார்த்ததும்” என்றார்கள். “He's an 'Anna' man! இவர் அண்ணா ஆள், தமிழன் என்ற அளவிற்கு அந்தப் பண்பாட்டோடு, எரிய உயர்ந்த மனிதத்தன்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருந்தவர். முப்பது லட்சம் தமிழர்கள் கண்ணீர்விட்டு அழ, அவர்களுக்கெல்லாம் வழி காட்டியாக இருந்துவிட்டுச் சென்றார்” என்று அந்தக் கவிஞர்

1969 பிப்ரவரி 21] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

சொல்லும்போது, அவன் முழுத்தமிழன், முழு மனிதன் என்று சொல்லும்போது, இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னார்—

The foundation of the past, the product of the present, the prophet of the future என்ற வார்த்தைகளைச் சொன்னார். தமிழகத்தின் கடந்த காலத்தின் பெருமைக்குக் கருவாகவும், அதேபோல, நவநாகரிக காலத்தின் உருவாகவும் இருந்தார் அண்ணா. அவர்கள் அமெரிக்காவிற்கு வைத்திய வசதி பெறுவதற்காகச் சென்றார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் பஞ்சத்தாலும், பசியாலும், பினியாலும் வாடும் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய நவநாகரிக முகத்தான், மழையைப் பொழியச் செய்ய விஞ்ஞான ரீதியில் நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசித்தார் என்று பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். தமிழகத்தின் நன்மையில் அவ்வளவு கவனம், கவலை காட்டியிருக்கிறார். அந்த நிலையில் அவர்கள் தமிழகத்தின் தவப் புதல்வராக இருந்து, ஒரு அவதாரம் எடுத்துச் சென்று இருக்கிறார். நாம் ஒன்றை ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். அவர்கள் முதன் முதலாக ஆட்சியை அமைத்தபோது, குறிப்பாக நம்முடைய ராஜாஜி வைத்த ஆசை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல பெருமைக்குரிய அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், உலக மக்கள், இந்திய உபகண்டத்தில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும், வழிவழியாகத் தேசிய சக்தியைப் பெற்றவர், தெய்வீக நம்பிக்கையுள்ளவர், இந்த நிலைக்கு வந்தாரே என்று கூட ராஜாஜியைத் திட்டித் தீர்த்தார்கள். ராஜாஜி, “நின்று பாருங்கள், நிதானித்துப் பாருங்கள்” என்று அவர்களுக்குச் சொன்னார்கள். சமீபத்திலே நடந்த சம்பவங்களைப் பார்க்கும் போது, அவரவர்கள் அக்கித்துப் போகும் அளவிற்கு, மிகத்தைச் சுளிக்கும் அளவிற்கு, இந்திய ஆட்சி ஒரு கொடியின் கீழே அமையவேண்டும் என்று உனரும் போது, அண்ணா எவ்வளவு தூரம் ஏழை எளிய மக்களுக்காகவே பாடுபட்டார்கள், ஏழை எளிய மக்களுக்காகவே ஆட்சியை அமைத்தார்கள், ஆட்சியின் தத்துவமே ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பாடுபடவேண்டும் என்பதுதான் என்பதைக் காண்கிறோம். தான் அழிந்தாலும் பரவாயில்லை என்று மக்கள் வாழ வழி காட்டிவிட்டுச் சென்று விட்டார். இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமைக் காகப் பாடுபட அண்ணா அவர்களால் காட்டப்பட்ட வழியைப் பாடமாகக் கற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்தைப் பார்க்கும்போது, தங்களுடைய கொள்கை, கொடும் எந்த விதமாக இருந்தாலும், முடிவில் மக்களுக்குப் பாடுபடுவதே ஆட்சி என்று இந்தியாவக்கே ஒரு உயர்ந்த கொள்கையை தமிழகம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. அங்க நிலையில், ராஜாஜி என்ன நினைத்தார்கள் என்றால், நாட்டில் அரசியல் அழிவோ, ஜனநாயக அழிவோ ஏற்பட்டால், சாப்பொருட்கள் வடிகாட்டியாக இருந்து, தேசிய சர்க்கார் அமைக்கப்பட்டால், அதில் தமிழ் நாட்டுத் தவப்பதல்வன் தமிழ் நாடு சார்பாக, அண்ணா போன்றவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று கனவு கண்டுகொண்டிருந்தார்கள். அவ்வளவு பெருமைக்குரிய

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [1969 பிப்ரவரி 21]

அண்ணா அவர்கள் நம்முடைய தவப்பயனாக, தமிழ் நாடு செய்த தவப்பயனாக, நமக்குக் கிடைத்தார்கள். 'தமிழ் நாடு' என்று பெயர் வருமா, 'தமிழக அரசு' என்று பெயர் வருமா என்று கனவில்கூட காணாத நிலையில், அதையெல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டு, அதற்கும் மேலாக உலகமே பிரமிக்கும் நிலையில்—எத்தனையோ தலைவர்கள் வருகிறார்கள், போகிறார்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் இவ்வளவு பெருமை வருவதில்லை—பெருமையோடு சென்று விட்டார்கள். நம்மைப் படைத்த ஆண்டவனே வந்து, உங்களையெல்லாம், கோடானுகோடி மக்களையெல்லாம் படைத்திருக்கிறேனே, இரண்டு உயிரை எனக்காகக் கொடுங்கள், திரும்பவும் பத்து உயிரைக் கொடுக்க மாட்டேனா என்று, உயிரைக் கேட்டால் மயிர்கூடக் கொடுக்க மாட்டார்கள், இந்தக் காலத்தில். பெருமைக்குரிய அண்ணா அவர்கள் மறைந்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டவுடன், எத்தனை உயிர்கள் போயிருக்கின்றன தெரியுமா? உயிரையே கொடுக்கும் நிலையில் மக்கள் இருந்தார்கள். உலகத்திலே தண்ணீர் சமுத்திரம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் ஜனசமுத்திரத்தைப் பார்த்தது இல்லை. அரைக் கோடி மக்கள் அன்று கூடி விட்டார்கள். அத்தனை பேர்கள் எந்த இடத்திலிருந்து எப்படி வந்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதே போல, மலைகளைப் பார்த்திருக்கிறோம். மலர் மலைகளைப் பார்த்தது இல்லை. அன்று பார்த்தோம்.

பெரியார் சொன்னார், 'கண்ணீர்த் துளிகள்' என்று. அதன் காரணமாகவோ, என்னவோ, அத்தனை பேரும் கண்ணீர் விட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம், கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம். அதே நிலையில் மூன்றரைக் கோடி மக்கள் கண்ணீர் விடும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதை வைத்து ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சகோதரர்கள் அத்தனை பேர்களும் அப்பொழுது இருந்தார்கள். அன்று தேவர் திருமகன் மறைந்த காலத்தில், அண்ணா அவர்கள் பேசிய பேச்சு, ஒவ்வொரு வார்த்தையும், என்னுடைய இதயத்தில் எழுந்தாணியால் எழுதியது போல இருக்கிறது. தேவரைப் பற்றி நினைக்கும்போதெல்லாம் அந்த ஞாபகம் வருகிறது. அரசியல்வாதி யார்? தேசியவாதி யார்?—என்று கேட்டு,

**Politicians are those who get something from the country,
Statesmen are those who give something to the country.**

அரசியல்வாதி என்பவர் மக்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்பவர்; தேசியவாதி என்பவர் தேசத்திற்கு, மக்களுக்கு தன்னைத்தானே அர்ப்பணித்துக் கொள்பவர். தேசியவாதி, தெய்வீகவாதி என்ற நிலையில் சொன்னார்கள். நாஸ்திகரிலே ஆஸ்திகர்; ஆஸ்திகரிலே நாஸ்திகர் என்பது தேவர் வாக்கு. அதுபோல், நாஸ்திகர் என்ற பெயரிலே இன்று ஒரு பெரிய ஆஸ்திகரைக் கண்டோம்; அவர்தான் அண்ணா அவர்கள். ஆகையால், அவ்வளவு பெருமைக்குரிய அவருக்கு நல்லதொரு ஞாபகார்த்தமாக, எப்போதுமே அவருடைய ஞாபகம் இருக்கும் அளவுக்கு நாம் ஒன்று செய்யவேண்டும். அண்ணா அவர்களுடைய திருவுருவப் படம் இந்த அவையில் இடம்பெறச் செய்யவேண்டும்.

1969 பிப்ரவரி 21] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

அது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் ஒவ்வொன்றும், அதுவும் குறிப்பாக, ஆரம்ப காலத்தில் அவர் பேசிய பேச்சுக்கள் ஒவ்வொன்றும், நம் அரசியலுக்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் வழி காட்டியாகவே அமைந்திருக்கிறது. அந்த நிலையில் அதை மறவாமல், அவர்கள் பேச்சுக்கள் அத்தனையையும் புத்தகமாக்கி, அனைத்தையும் தொகுத்து அவருடைய புத்தகங்கள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றை அரசாங்கச் செலவிலேயே வெளியிட்டு, அதன்மூலம் வரும் லாபம் அத்தனையும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கே சேரும் படி செய்யவேண்டும் என்று வேண்டி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து, எங்கள் கட்சியின் சார்பாக ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எ. பாலசுப்ரமணியன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று ஒரு வேதனை மிகுந்த, எடுத்துச் சொல்ல முடியாத, யாரும் இவ்வளவு விரைவாக நடந்துவிடும் என்று எதிர்பாராத ஒரு நஷ்டத்தின் மத்தியிலே இங்கு நாம் கூடியிருக்கின்றோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து இங்கு சில வார்த்தைகள் சொல்லும் முகத்தான் நான் நிற்கும்போது, அவர்களுக்கு, அல்லது அவர்கள் கட்சிக்கு, அல்லது தமிழ்நாட்டுக்கு ஆறுதல் சொல்ல நான் முற்படப்போவதில்லை. ஏனென்றால், ஆறுதல் சொல்ல முடியாத நஷ்டம், ஆறுதல் கொள்ள முடியாத நஷ்டம், ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்பு நம் அனைவருக்கும், நாடு முழுவதற்கும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

அண்ணா அவர்களைப்பற்றிய சில முக்கியமான அம்சங்களைத் தொட்டு ஏதாவது சொல்ல நான் முயற்சிக்கவேண்டுமேயானால், அதில் மிகவும் முன்னணியில் என் மனத்திற்கு வருவது, அவரிடம் இருந்த ஆழ்ந்த மனிதத்துவம் ஆகும். மனிதன் ; மனித ஜாதி ; அதனுடைய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, வற்றாத பாசம் அதன்பால் வைத்து, எந்தப் பிரச்சினையையும் அந்த ஆழ்ந்த மனிதத்துவம் என்ற நிலையிலிருந்து பரிசீலிக்கக்கூடிய ஒரு உயர்ந்த குணம் அவரிடம் இருந்ததை நாம் அனைவரும் பார்த்தோம்.

அவர் மிகச் சிறந்த ஜனநாயகவாதி என்று சொல்லும்போது, 'ஜனநாயகம்' என்று சில சம்பிரதாயங்களை நான் சொல்லவில்லை. அதோடு கூட, அல்லது அதன் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய சில விளைவுகளை மட்டும் மனத்தில்கொண்டு நான் 'ஜனநாயகம்' என்று சொல்லவில்லை. எதிர்த் தரப்பாரையும் அனைத்துச் செல்லக்கூடிய ஒரு மிக உயர்ந்த பண்பை மட்டும் மனத்தில் வைத்து நான் 'ஜனநாயகவாதி' என்று சொல்லவில்லை. ஜனங்களது நாயகம்—ஜனநாயகம் என்று சொல்லும்போது, அந்த ஜனங்களில் மிகப் பெரும்பாலோர், சாமானிய மக்கள், அந்த சாமானிய மக்களை என்றென்றும் மனத்தில் வைத்து, நாம் எடுக்கும் நிலை, நாம் செய்யும் நடவடிக்கை, காரியம் அந்த

[திரு. எ. பாலசுப்ரமணியன்] [1969 பிப்ரவரி 21]

மக்களுக்கு என்ன விளைவை ஏற்படுத்தும் என்பதைப்பற்றிய ஆழ்ந்த அக்கறை ; அதைத்தான் ஜனநாயக உள்ளம், ஜனநாயகப் பண்பு என்று நான் மிகவும் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட சிறந்த பண்பு அவரிடம் இருந்ததால், சாமானிய மக்களின் துன்பங்கள், துயரங்கள் ஆகியவைகளைப்பற்றி அவரிடம் தனியான ஒரு துடிப்பு ஏற்பட்டதை அடிக்கடி என் போன்றவர்கள் பார்க்க முடிந்தது. உழைப்பாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களைப்பற்றி அவரை அணுகிப் பேச நினைத்த காலத்திலெல்லாம், தொழிலாளி மக்கள் இயக்கம் அல்லது தொழிற்சங்க இயக்கம், இன்னும் இதுபோன்ற காரியங்களை அவரிடம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமைகள், வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்ட காலத்திலெல்லாம், அதை எவ்வளவு இளகிய மனத்துடன், இளகிய சிந்தனையுடன் அவர் அணுகினார் என்பது எங்கள் அனைவருக்கும் நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இளகிய மனத்துடன், இரக்க சிந்தனையுடன் உழைப்பாளி மக்களுடைய காரியங்களில் மிக ஆழ்ந்த அக்கறையை அவர்கள் செலுத்தி வந்தார்கள்.

தமிழுக்கும் தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்கும் அவர் செய்திருக்கக் கூடிய சிறப்பான பணியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு நான் போதுமான அருகதை உள்ளவன் அல்லன். ஆகவே, அதனை விவரித்துச் சொல்ல நான் முற்படப் போவதில்லை.

தமிழகத்தின் கடந்த பல ஆண்டுகளின் வரலாறு, அவருடைய நாமத்தோடு இணைந்துள்ளது. அத்தகைய வரலாறு படைத்தவர் அவர். இக்காலத்தின் வரலாறே அவருடைய நாமத்தோடு இணைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட வரலாறு படைத்த தலைவர் அவர். அதே சமயத்தில், ஜனநாயக சக்திகளுடைய ஒற்றுமைதான் அவசியம், அதன் மூலம்தான் அடுத்த கட்டத்திற்கு நாட்டை அழைத்துச் செல்ல முடியும் என்பதில் வற்றாத நம்பிக்கையோடு, அப்படிப்பட்ட கொள்கைகளுக்காக அவர் முன் நின்று வழி நடத்தினார். அது மிகப் பெரிய மாற்றத்தை இந்தியாவில், தமிழகத்தில் கொண்டுவந்து கேர்த்தது என்பது நம் அனைவருடைய அனுபவம்.

இங்கு அரசியல் எதையும் நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இருப்பினும் கூட, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின்மீது இங்கு ஒரு விவாதம் நடந்த நேரத்தில் அவர் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். மீண்டும் வங்கத்தில் தேர்தல் நடக்க இருக்கிறது, அங்கு மக்கள் சரியான தீர்ப்பு அளிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவர் எதிர்பார்த்த, அவர் விரும்பிய நிகழ்ச்சி நடந்து முடிந்திருக்கும் நேரத்தில் அவர் இங்கு இல்லை.

தேசிய வளர்ச்சிக் கூட்டங்களில் இராச்சியங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அதிகாரம், இராச்சியங்களுக்கு இருக்க வேண்டிய நிதி வசதிகள் ஆகியவைகளுக்காக அவர் கேரள முதலமைச்சரோடும், வங்கத்தின் துணை முதலமைச்சரோடும்

1969 பிப்ரவரி 21] [திரு. எ. பாலசுப்ரமணியன்]

சேர்ந்து, அயராது, இடைவிடாது முயற்சி செய்து வந்தார்கள் என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த விஷயம் ஆகும். உழைப்பாளிகளின் ஏற்றம், இராச்சியங்களின் உரிமைகள், இராச்சியங்களுக்கான வசதிகள், ஜனநாயக சக்திகளின் ஒற்றுமை ஆகிய இந்த மிக முக்கியமான காரியங்களுக்காக, நம்மை விட்டுப் பிரிந்த தலைவர் அயராது பாடுபட்டு வந்தார். அதைத் தொடர்ந்து அந்தக் குறிப்பான காரியங்களில் நாம் அனைவரும் ஆழ்ந்த அக்கறை செலுத்தி, அவைகளில் முன்னேற்றம் காணுவதற்குப் பாடுபட வேண்டும் என்கிற முடிவை இன்று ஏற்றுக்கொள்ளுவோமானால், ஓரளவு நம்மாலான அளவுக்கு, இவைகளில் அவரைப் பின்பற்றிச் செல்ல நாம் முயற்சிக்கலாம்.

மிகச் சுருக்கமான காலமே நம்முடைய முதலமைச்சராக இருந்து அவர்கள் போய்விட்டார்கள். கலை; இலக்கியம்; எழுத்து; பேச்சு; அரசியல்; தொட்ட ஒவ்வொரு துறையிலும் தனிச் சிறப்போடு பணியாற்றி, அனைவருக்கும் முன்னோடியாக நின்று, திடீரென்று அவர் காலமாகிவிட்டார். அதை நினைக்கும்போது, என்ன தான் சொல்லிக்கொண்டாலும், வார்த்தைகள் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்னால் பொருள்பெற்றவாகப் போய்விடுவதால், ஆறுதல் பெற முடிவதில்லை. இருந்தபோதிலும், இவ்வளவு சிரிய பண்புகளுடன், நற்பணிகளை ஆழ்ந்துவதற்கு வழிகாட்டியாக இருந்த அவர் பிரிவையொட்டி, மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, அதன் பொதுச் செயலாளர் வாயிலாகவும், அதனுடைய பல்வேறு தலைவர்கள் வாயிலாகவும், இந்த ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு குறித்து, தனது அஞ்சலி கலந்த கருத்துக்களைச் சொல்லி யிருக்கிறது. அந்தக் கருத்துக்களிலே நின்று, எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பிரகாரம், இந்த மிகப் பெரும் தலைவருடைய உருவப் படம் இங்கு இருப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதை, அவரோடு சேர்ந்து நானும் கூறி என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக, ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை எங்களது தோழமைக் கட்சியாகிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாருக்கும், அண்ணா அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும், எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக, தமிழ் மக்களுக்கும் தெரிவித்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சுதந்திரம் கிடைத்ததற்குப் பின்னால் சரித்திர நாயகன் காந்திஜி அவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். இந்த நாட்டிலே—தமிழகத்திலே—ஒரு பெரிய அரசியல் மாறுதல் ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் நமது மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்கள் ஏறத்தாழ இரண்டாண்டிக் காலம் பதவியிலிருந்த நேரத்தில் திடீரென்று நோய் வந்தது. சுமார் ஆறு மாத காலத்தில் நோயிலிருந்து மீளாமல் அவர் காலமாகிவிட்டார். சுதந்திரம் வந்ததற்குப் பின்னால்தான் காந்திஜி அவர்கள் மறைந்தார்கள். அதேபோல்

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்] [1969 பிப்ரவரி 21]

இந்த நாட்டிலே அடிப்படையான மாறுதல் ஏற்படக்கூடிய காலத்தில் முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் காலமாகிவிட்டார். அண்ணா அவர்களை வைத்துக்கொண்டு நாம் எவ்வளவோ கற்பனைகளையெல்லாம் செய்துகொண்டிருந்தோம். தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்திய தேசத்திற்கே தமிழக குடிமகன் ஒருவன் தலைவனாக வாக்கூடும் என்ற ஆர்வமும் கற்பனையும் நமது உள்ளத்தில் இருந்து கொண்டிருந்தது. நமது ஆர்வத்தையும், கற்பனைகளையும் எல்லாம் மண்ணோடு மண்ணாகச் செய்துவிட்டு அவர் மறைந்துவிட்டார். அவருடைய மறைவு இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் இருக்கும் என்று நாம் எண்ணவில்லை.

ஒரு கவிஞன் ஆண்டவனைப் பார்த்து, “அன்பெனும் பிடியுள் அடங்கிடும் மலையே” என்று கூறியிருக்கின்றான். அந்தவிதமாக அண்ணா அவர்கள் அன்பால் எல்லோரையும் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவர். அன்பால் தன்பால் ஈர்க்கக்கூடியவர். இந்தச் சட்ட சபைக்குள்ளே அவரை அமைச்சராகப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர் இத்தனை பதவிகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அவர் அவைகளிலிருந்து விலகி நின்று முழு மனிதராகக் காட்சியளித்து வந்தார். முழு மனிதராக அண்ணா அவர்களைத்தான் பார்க்க முடியும். அண்ணா அவர்களிடத்தில் பேசும்போதும், ஏதாவது விவாதம் செய்யும்போதும் அந்த நேரத்திலே எல்லாம் வெளியிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண மனிதரைப்போல்தான் அவர் நடந்து கொண்டாரே தவிர, பெரிய பட்டம் பதவி பெற்றவர், மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் என்ற நோக்கோடு அவர் இருந்ததை நான் பார்த்தது இல்லை. அவருடைய பண்பு, அன்பு, எளிமை இவைகள் எல்லாம் நம்முடைய ரூபகத்திலேயிருந்து நாம் சாகின்றவரையில் மறைந்து போகாது.

அவரிடத்திலேயிருந்து நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவை பல. ஆக்க ரீதியாகவும், விஞ்ஞான ரீதியாகவும் எந்த ரீதியில் பார்த்தாலும் பிறந்த மனிதன் என்றைக்காவது ஒருநாள் பிரிந்து தான் போவான். இதை லோகாயதவாதிகள் லோகாயதமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம்; வேதாந்திகள் வேதாந்தமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவரிடமிருந்து இந்த உலகம் என்ன கற்றுக் கொள்கிறது என்பதுதான் முக்கியம். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், அண்ணா அவர்களிடத்தில் நாம் காண்பதெல்லாம் மனித குலம் முழுமைக்கும் அன்புகாட்ட வேண்டும் என்பதே யாகும். ‘அன்பு காட்டு’ என்று புத்தரும், இயேசுவும் சொன்னார்கள், வாழ்ந்து காட்டினார்கள். அண்ணா அவர்கள் மனித குலம் முழுவதற்கும் அன்பு காட்ட வேண்டும் என்பதை அதிகமாக வாழ்ந்தே காட்டினார்கள்.

இந்தச் சட்ட சபையில் அவரைப் பார்த்தால் நன்கு தெரியும். அவருடைய சட்டையை, அவருடைய முகத்தைக் கவனித்தவர் களுக்குத்தான் தெரியும். சவரம் செய்யாத முகத்துடனும், பொத்தான் போடாத சட்டையுடனும் அவர் காட்சியளிப்பார்.

1969 பிப்ரவரி 21] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

அவர் தன்னைப்பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளாமல், தன்னை மறந்து மக்களுக்காக எப்படி வாழ்ந்தார் என்பதைத்தான் அவருடைய உருவம் நமக்கு எடுத்துக்காட்டி வந்தது. ஏழை எளிய மக்கள் தன்னுடைய வாழ்நாளில் எல்லாவற்றையும் பெற வேண்டுமென்று விரும்பினார். அதற்காக உழைத்து வந்தார். பதவியில் இருந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் அவருடைய உள்ளத்தில் பல்வேறு கற்பனைகள் உதித்தன. அவைகளையெல்லாம் செயல்படுத்த வேண்டிய காலத்தில், கொள்கையாக உருவாக்குகின்ற நேரத்தில் அவர் நம்மைவிட்டு மறைந்துவிட்டார். அவர் காலமாகிவிட்டது தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்திய தேசத்திற்கே பெரிய நஷ்டமாகும். அன்பு ஒன்றின் மூலமாகவே எல்லோருக்கும் வாழ்வளிக்க முடியும், ஏழைகளையும் அடிமைகளையும் அன்பு வழியின் மூலமாகத்தான் மேம்படுத்த முடியும் என்பதை அவர் ஆதாரமாக எடுத்துக்கொண்டார். அன்புவழிதான் அறவழி என்று அவர் கூறியதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அவரை விட்டுப் பிரிந்து நிற்கும் அவரது குடும்பத்திற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், கோடானுகோடி தமிழ் மக்களுக்கும், இந்திய மக்களுக்கும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக அஞ்சலி கலந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நம்மையெல்லாம் பெருந் துக்கத்திற்கு ஆளாக்கி வைத்துவிட்டு, நமது அன்பையெல்லாம் ஒருங்கே பெற்ற அண்ணா அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றுவிட்டார்கள். அவரிடத்திலே இருந்த தூய்மையான அன்புதான் இந்த நாட்டிலேயுள்ள சாதாரண மக்களையெல்லாம் கவர்ந்திருந்தது என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம்.

“ உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உள்ள ”

என்று வள்ளுவன் கூறிய வாக்கிற்கேற்றாற்போல் தூய்மையான அன்பை அவர் மக்களிடத்திலே கொண்டிருந்ததால்தான், கோடானுகோடி மக்கள் கதறிக் கதறி அழுத காட்சியை நாம் பார்த்தோம். அன்புக்கு மிஞ்சியது எதுவுமே இல்லையென்பதை அவர் நடைமுறையில் காட்டிவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

அண்ணா அவர்கள் ஓர் உயர்ந்த அறிவுமேதை. மிகுந்த ஜனநாயகப் பண்பு உடையவர். எதிரியினுடைய கருத்தையும் ஆழ்ந்து பரிசீலித்து அவற்றில் நல்லது இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய உயரிய பண்பு உடையவர் ஆவார்கள். இவற்றையெல்லாம் அரசியல்வாதிகள் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் தன்னுடைய பாரம்பரியமாக அண்ணா அவர்கள் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர் விட்டுச் சென்ற உயரிய கொள்கைகளையெல்லாம் நாம் கடைப்பிடித்தால், இந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்கு அது நிச்சயமாக ஊன்றுகோலாக அமையும்

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து] [1969 பிப்ரவரி 21]

என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவருடைய கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதுதான் நாம் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் முகத்தான் காண்பிக்கும் கடமைப்பாடாக இருக்க முடியும். நாட்டிலேயுள்ள பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகளைப்போடைய அரசியல்வாதிகளாக இருந்தாலும்கூட அவர்களுையெல்லாம் சகோதரர்கள் போல் மதிக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை, தானே வாழ்ந்து காட்டினார். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், எல்லாத் தலைவர்களும் அண்ணா அவர்களுடைய பிரிவை சகிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரும் தமிழ் மகனை இழந்தது தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டிற்கே ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். நாம் எல்லாம் அவருடைய அன்பு வழி, ஜனநாயகப் பண்பு முதலியவற்றைக் கடைப்பிடித்து என்னைக்கும் ஏழை எளிய மக்களை வாழ்விக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையுடன் காரியமாற்றுவதே அவருக்குக் காட்டும் மரியாதையாகும். அண்ணா அவர்கள் தன்னைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், தான் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்திலும்கூட ஏழை எளிய மக்களின் குறைகளைப்பற்றியே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார். இன்றையதினம் அவர் நம்மையெல்லாம் பிரிந்துவிட்டார். அவருடைய பணிகளை நாம் மறக்க முடியாது. அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை அன்பு வழி, ஜனநாயகப் பண்பு மூலம் ஆட்சியை நடத்திச் செல்வதே அவருக்குச் செலுத்தும் அஞ்சலியாகும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொண்டு, பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக எங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள அனுதாபத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, நானும் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள முன்வருகின்றேன். நம்மையெல்லாம் ஆராத் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு மறைந்துபோன அண்ணா அவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நேரம் போதாது. அண்ணா அவர்கள் இந்தத் தமிழகத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய மக்களுடைய நலனிற்கும், இன்னும் சொல்லப்போனால் ஏழை அரிஜனங்களுடைய வாழ்க்கையை, மலர்ச் செய்வதற்கு மாத்திரமல்ல—அவர்கள் படுகின்ற வேதனைகளைப் போக்குவதற்கும் அரும்பாடுபட்டார்கள். ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கையை நமக்குப் பேச்சின் மூலம் எடுத்துக் காண்பித்தார்கள். அவர் பேசுகின்ற ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் உழைக்கின்ற மக்களுக்காக என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் சொல்லிவந்தார்கள். தங்களுடைய அவலநிலை மாறுவதற்குச் சரியான சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது என்று அந்தப் பாட்டாளி மக்கள் எதிர் பார்த்தார்கள். ஆனால், அண்ணா அவர்களின் பிரிவால் அந்தப் பாட்டாளி மக்கள் தனிமையாகத் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

1969 பிப்ரவரி 21] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

லே

அறிவாளிகளுக்கு எல்லாம் அறிவாளியாக விளங்கினார்கள். தமிழை எடுத்துக் கொண்டார்களானால், தூய தமிழில் பேசுவதற்காகவே ஆயிரக்கணக்கானவர்களைத் தயார் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் சிறந்த தமிழில் அழகாகப் பேசுவதற்கும், அடுக்கு மொழியில் பேசுவதற்கும் கற்றுக்கொடுத்த பேராசிரியராக இருந்த அண்ணா அவர்கள் நம்மிடம் இருந்து மறைந்திருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்திலே பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக வேண்டி நமது நாட்டில் வாழ வழியின்றி ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வழிகாட்டியாக, ஜனநாயக சக்திகளை எல்லாம் ஒன்று திரட்டுவதிலே முதன்மையானவராக இருந்திருக்கிறார்கள். சாதிக் கொடுமைகளை எதிர்த்துப் பறை சாற்றிப் பேசி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நமக்குச் சொல்லி யிருக்கக்கூடிய அறிவுரைகளை எல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் அத்தனைபேரும் எடுத்துச் சொல்லி, அண்ணா அவர்களுடைய குணம்சங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் என்னுடைய பன்னிரண்டு வருஷ சட்டமன்ற வாழ்க்கையில் எல்லாத் துறைகளிலும் இவ்வளவு மாபெரும் ஆற்றல் படைத்த முதல்வரைப் பார்த்திருக்கவில்லை. இனியும் எப்படியோ? சொல்வதற்கில்லை. சாதாரண உறுப்பினராக இருந்தாலும் அவரோடு பேசும்போதும், பழகும்போதும் மிகவும் அன்பாக நடத்துவார்கள். அந்த அந்தப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை அந்த அந்தப் பிரதேச உறுப்பினர்களிடம் இருந்து கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதிலே மிக்க ஆவலுடையவர்கள். குறிப்பாக எந்த எந்தப் பிரதேசத்தில் என்ன என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வார்கள். என்ன செய்யலாம் என்று அடுத்து யோசனையும் கேட்பார்கள். அப்படிப் பட்ட மாபெரும் தலைவரை, தமிழ்த் தலைமகனை நாம் இழந்து விட்டோம் என்று சொல்லி, அன்றாடம் விட்டுச் சென்ற எண்ணங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் எல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து பாடுபடவேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் அண்ணாவின் மீது ஆணையிட்டு, அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கு நான் சார்பிருக்கிற இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பில் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து—பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய காரம் வாழ்க, வாழ்க என்று சொல்லி நானும் எனது அஞ்சலியைச் செலுத்தி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மாமன்றத்தின் முன்பு முகல் அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரித்துள்ள தீர்மானத்தை அதிரித்து, அதில் கலந்துள்ள அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொள்வதில் நானும் எனது தமிழரசுக் குழகத்தின் சார்பில் சேர்ந்து பங்கு பெறுகிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் வருவதற்கு யார் காரணமாக இருந்தாரோ, யாரை நம்பி—எனது கொள்கைகளை நிறைவேற்ற நான் ஒருவனாகவே இருந்தாலும் கவலைப்படாது உள்ளே வந்தேனோ, யார் என்னுடைய நாற்பத்தோராண்டு பொது

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1969 பிப்ரவரி 21]

வாழ்க்கையில் தேர்தல் களத்தில் கால் வைப்பதில்லை என்று நான் கொண்டிருந்த உறுதியைத் தளர்த்தி, என்னைத் தேர்தலிலே நிற்க வைத்து, இந்த அவையின் உறுப்பினராகக் கொண்டு வந்தாரோ அவருக்கு அனுதாபம் சொல்லக்கூடிய பாவம் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இருக்கும்போதே எனக்கு ஏற்படும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஒன்றைமட்டும் உறுதியாகச் சொல்கிறேன், நான் அவரைத்தான் நம்பியிருந்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவருடைய தலைமையின் கீழே விரைவில் அகில இந்தியாவுக்குமாக மாற முடியும்; இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பிரதமராக நமது தமிழ்த் தலைமகன் வருவார்கள் என்று நம்பியிருந்தேன். திரு. ராஜாஜி அவர்கள் இங்கு முதல் அமைச்சராக இருந்த பிறகுதான் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாக ஆனார். இங்கு முதல் அமைச்சராக இருந்த பிறகுதான் திரு. காமராஜர் அகில இந்தியத் தலைவராக ஆனார். காந்தி அடிகளின்—நேரு அவர்களின் தலைமை நீங்கிய பிறகு பாரதத்தின் தலைமைப் பதனியை அடைவதற்கு நம்முடைய அன்புக்கெல்லாம் உரித்தான தலைசிறந்த தமிழ்மகன் அண்ணா தான். அவர் அந்த நிலையை அடைந்துவிடுவார்கள் என்று நாம் எல்லாம் எண்ணி நின்ற நேரத்தில்தான் நாம் அவர்களை இழந்து விட்டோம். ஒரு மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சர் என்று இருந்த நிலையிலேயே உலகத்தின் புகழை எல்லாம், அனுதாபத்தை எல்லாம் தமிழர்களுக்குத் தேடிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இதனை நினைக்கின்றபோதுதான்—இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பிரதமராக வந்து கிடைத்திருக்கவேண்டிய புகழ் எல்லாம் தமிழ்ச் சாதிக்குக் கிடைக்காமல் போய்விட்டதே என்பது தான்—அதிகப்படியான துக்கமே தவிர, பிறந்தவர் யாவரும் இறப்பது உறுதி என்பது கேள்வி அளவிலேனும் எனக்குத் தெரியும்.

தமிழ்ச் சாதிக்கு, தமிழ் மொழிக்கு இழப்பு நிகழ்ந்திருப்பதற்காகத்தான் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. முப்பதாண்டு காலமாக தமிழ் அன்னையின் எழுதுகோலாக இருந்துவந்தார் அண்ணா. அந்த எழுதுகோல் ஒடிந்துவிட்டது. முப்பதாண்டு காலமாக அரசியல் மேடைகளில் ஒலித்து வந்த குரல் அடங்கி விட்டதால் கலைமகளுடைய வினையின் நாடம் அடங்கிப்போய் விட்டது. எதேச்சாதிகாரத்திற்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் உலகில் போராட்டம் நடந்து வருகின்றது. அதிலே, ஜனநாயகச் சேனைகள் தளபதியை இழந்துவிட்டன. அவருடைய மறைவால் தமிழ்நாடு மிகச் சிறந்த தலைவரை இழந்துவிட்டது; எழுத்தாளரை இழந்து விட்டது; பேச்சாளரை இழந்துவிட்டது. இந்த இழப்புக்கு எவ்வாறு ஈடுசெய்வது?

1963-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 23-ம் தேதி மொழித் தீர்மானத்தைப் பிரேரித்து முதல்வர் அண்ணா பேசியபோது, அடுத்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும், அனைத்து அலுவலகங்களிலும் தமிழ்மொழியே பயிற்சி மொழியாகவும், நிர்வாக மொழியாகவும் ஆக்கப்படவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான்

1969 பிப்ரவரி 21] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

கொடுத்தேன். அவர் எனது திருத்தம் கணிசமான பேர்களின் ஆதரவு பெற்றதா என்று ஆராய்வாரோ என்கிற ஐயப்பாடு எனக்கு இருக்கத்தான் செய்தது. ஆனால், நான் எத்தனை பேர்களுடைய பலத்தைப் பெற்றவன் என்று அவர் பார்க்கவில்லை. நான் ஒருவனாகவே இருந்தும் கூட, தனித்த ஓர் உறுப்பினர் கொடுக்கின்ற தீர்மானம் தானே என்று எண்ணாமல், அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவு ஓர் இலக்கியமாகவே திகழ்கின்றதை நான் பார்க்கிறேன். அதை நிறைவேற்றித் தருவது ஒன்றுதான் நாம் அவருக்குச் செலுத்தின்ற சிறந்த அஞ்சலி.

எனக்கு முன்னே பேசிய தலைவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, கடந்த இரண்டாண்டுகளாக அவர் இந்த அவையில் ஆற்றி யிருக்கக்கூடிய உரைகள் நிரந்தரமான இலக்கியங்களாகும் என்று நான் நம்புகிறேன். அவற்றை ஒரு நூலாக்க வேண்டுமென்ற அன்பர்களுடைய அபிப்பிராயத்தில் நானும் கலந்துகொள்கிறேன். அவரது சக அமைச்சர்கள் எடுத்த பெரு முயற்சி—இவர் குறைவா, அவர் கூடுதலா என்கிற ஒருவித வேறுபாடும் இன்றி—ஒன்றே அவரது உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்க வேண்டும். அதுகூடத் தவறி விட்டது. தலைசிறந்த மருத்துவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட சலிவாத பெரு முயற்சிகள் எல்லாம் மருத்துவ உலக சரித்திரத்திலே ஒரு புதிய ஏட்டை ஏற்படுத்திற்றே தவிர, அவரது நோயைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு இலாபமும் தராமல் போய் விட்டது. ஆகையால் லட்சோப லட்சம் மக்கள் உள்ளத்தில் தலைவனை இழந்த துயரமும், தங்கள் உயிரையே இழப்பதற்குப் போட்டியிடுகிற அளவில் ஒரு பெரும் சேனையைத் தன் பின் பலமாகப் பெற்றிருக்கிறது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். இந்தப் பின்பலத்தைக் கொண்டு எல்லாத் தோழமைக் கட்சிகளுடனும் சேர்ந்து—அறிஞர் அண்ணாவின் எண்ணங்களைச் செயலாக்கத் தக்கதோர் சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று வேண்டி, தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, அனுதாபத்தையும், அஞ்சலியையும் செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் மனமார ஆதரித்து, நமது மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர் களுடைய பெருமையை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இது நேரம் இல்லை என்றாலும் ஒருசில வார்த்தைகளை மட்டும் கூறி முடிக்க ஆசைப் படுகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அண்ணா அவர்களுடைய மறைவினால் தேசத்தைப்பற்றி நான் அதிகமாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாவிட்டாலும், கட்சியிலே எவ்வளவு கஷ்டமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியா விட்டாலும், மொழியிலே எவ்வளவு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், என்னைப் பொறுத்த அளவில்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

[1969 பிப்ரவரி 21]

நான் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவன். காரணம், கடந்த 33 ஆண்டுகளாக அண்ணனை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒரு நெருங்கிய உறவு எங்களைப் பிரிக்கமுடியாத உறவாகவே இருந்து வந்தது. நான் இப்படிச் சொல்லும்பொழுது ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றி மட்டும் இப்பொழுது இங்கே சொல்லி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இந்த அவையிலே உறுப்பினராக வருவதற்கு முயற்சி செய்கின்ற நேரத்திலே திருச்சி மாநாட்டிலே 'எனக்கு ஒரு இடத்தை விட்டுவிடவேண்டும்' என்று அவர்களைச் சந்தித்துச் சொன்னபொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நாவலர் அவர்களும் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் இருந்தார்கள். அப்பொழுது இந்தச் சாதாரண ஊழியனை அவர்கள் இருக்கையிலேயே அமரச்செய்து சரிசமமான இருக்கை கொடுத்து "நீ வேறு நான் வேறு என்று நினைக்காதே, நான் என்றென்றும் உனக்கு அண்ணனாக இருக்கிறேன், நல்ல காரியங்களைச் செய்" என்று கூறினர். நான் என்னுடைய குறுகிய அரசியல் வாழ்க்கைக் காலத்திலே எத்தனையோ அரசியல்வாதிகளைச் சந்தித்து இருக்கிறேன். எந்தத் தலைவரும் தன்னுடைய கட்சி ஊழியனையும் தன்னையும் ஒன்றாக வைத்துப் பேசியதில்லை. அவர்கள் எல்லோருடனும் சமமாகப் பழகினார்கள். அவர்கள் இறந்த பிறகு கூட அவர்களிடம் ஒரு குறையைக் கண்டேன்! அந்தக் குறையை அவர்கள் நிவர்த்தி செய்திருந்தால் உண்மையாகவே அவர்கள் இறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உலகத்திலே எந்த அரசியல் வாதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட கோபிக்கத் தெரியாத அரசியல் வாதியைக் கானமுடியாது. ஆனால் அண்ணா அவர்களுக்குக் கோபிக்கத் தெரியாது. அவர்கள் கோபித்து இருந்தால் சீக்கிரமாக இறந்திருக்க மாட்டார் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அவர் பேசும்பொழுதும் சிரிப்பு, வீரத்தைச் சொல்லும்பொழுதும் சிரிப்பு. விவேகங்களை, விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லும்பொழுதும் சிரிப்பு. இப்படி அவர் சிரிக்காத நேரம் இல்லை. வாழும் பொழுதும் சிரித்துக்கொண்டே இருந்து நம்மை விட்டுப் பிரியும் பொழுதும் அந்தப் பெரிய மனிதர் சிரிக்காமல், கோபித்து 'முறையாக நடந்து கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லிச் செல்லாமல், இறக்கும்பொழுதும் சிரித்துக்கொண்டே இறந்தார். அதனால் தான் உலகம் முழுவதும் அவரைப் போற்றுகிறது. இதையெல்லாம் முன்னாலேயே அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர் இறந்த பிறகுதான் நமக்கெல்லாம் தெரிந்தது. கீழ்வெண்மணியில் நடந்ததே, வால் நட்சத்திரம்போன்று, அது காரணமாக இருக்குமோ என்று ஐயுறுகிற நிலைமை. பதினெட்டு மாதக் காலத்திலே பாபாஜி அம்பேத்கார் அவர்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றித் தந்தார்கள். பதினெட்டு ஆண்டுக் காலத்திலே, தானே ஒரு கட்சியை உண்டாக்கி, முறையாக அதை வளர்த்து ஆட்சிக்குக் கொண்டு வந்தார் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அம்பேத்கார் அவர்கள் இறந்த நேரத்திலே பம்பாய் நகரமே இருட்டோடு இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் இறந்தவுடன் சென்னை நகரமும் அப்படித்தான் இருந்தது. ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, இறப்பில்

1963 பிப்ரவரி 21] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

அவர்களையும் மிஞ்சிவிட்ட நிலைமைக்கு அண்ணா அவர்கள் வந்து விட்டார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். அவர்கள் எதை எதைச் சொன்னார்களோ அத்தனையையும் செய்துகொண்டுதான் இருந்தார்கள். சொல் ஒன்று, செயல் ஒன்று இல்லாமல், சொல்வதையெல்லாம் செய்கையால் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். அந்த ஒரே ஒரு பெருமைதான். உலகம் அவரைப் போற்றுவதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. இந்த மன்றத்திலே அவர்களுடைய படத்தை வைத்துப் பெருமை கொள்ளலாம். அதோடு அவர்கள் எந்த எந்தக் காரியங்களைத் துவக்கிவிட்டாரோ அந்தக் காரியங்களுையெல்லாம் எத்தகைய கஷ்டங்கள் வந்தபோதிலும் பூரணமாக நிறைவேற்றித் தருவது என்பதுதான் அவர்களிடத்திலே நாம் உண்மையான மதிப்பு வைத்திருக்கிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய கட்சியினரும் நானும் என்றென்றும் அவர்களுடைய கொள்கைக்கும், எண்ணத்திற்கும், அவர்கள் விட்டுப்போன காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் ஒத்துழைப்புக் கொடுப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எங்கள் வணக்கங்களை அவர்களுக்குக் கூறுகிக் கொண்டு எங்களுடைய அஞ்சலியை அவர்களுடைய பாதாள நித்தத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

* ஹாஜி ம. மு. பீர். முஹம்மது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “அறிஞரின் மாணம் அகிலத்தின் மாணம்” என்று நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்! “எல்லையோடு கூடிய வாழ்க்கையை நிறைவுடனெய்திக்கொண்டு, எல்லையற்ற வாழ்க்கையைத் துவக்கிக் கொள்வதற்குப் பெயர்ந்தான் ‘மாணம்’” என்று மெய்நிலைகண்ட ஞானிகள் கூறுகின்றார்கள். நேசனை நேசிக்கின்ற நேசர்களின் நெஞ்சமெல்லாம் நிறையச் செய்வது தான் வாழ்க்கையின் வெற்றியாகும். நாலரைக் கோடி மக்களின் நாயகராகத் திகழ்ந்த தமிழின் நேசர்—தமிழர்களின் நேசர்—நேசித்த மக்களின் நெஞ்சமெல்லாம் நிறைந்துள்ளார்! நேசித்த பொழுதெல்லாம் சமயப் பாகுபாடு காட்டவில்லை, கட்சிப் பாகுபாடு காட்டவில்லை. எங்கே அறிவு இருந்ததோ, எங்கே அன்பு இருந்ததோ, எங்கே அருள் இருந்ததோ, அங்கேயெல்லாம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நேசம் நின்றந்து இருந்தது என்பதைத்தான் அறிஞர் அண்ணாவின் அரசியலிலே பார்க்கிறோம்.

1942-ஆம் ஆண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ‘திராவிட நாடு’ பத்திரிகையை ஆரம்பித்ததிலிருந்து அவர்களின் நல்ல தமிழால் தமிழர்களின் இதயங்களிலெல்லாம் குடியேறி விட்டார்கள்! அவர்களுடைய எழுத்து ஆற்றல், பேச்சாற்றல், அறிவாற்றல் எல்லோரையும் இன்பத் தமிழ்மீது மோகத்தையும் தாகத்தையும் ஊட்டி வளர்ப்பதற்கு ஒரு உறுதுணையாக இருந்தது. அண்ணா அவர்களின் அறநெறிப் பிரச்சாரங்களையும், அரசியல் விளக்கங்களையும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். சமய மாநாடுகளிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கலந்துகொண்டு, மனிதன் மனிதனாகவும் புனிதனாகவும் வாழுகின்ற நிலைமைக்குச் சமய உண்மைகள் உறுதுணை

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது] [1969 பிப்ரவரி 21]

பாக இருக்கமுடியும் என்று முழுங்கியதைக் கேட்டு இருக்கிறேன். அவர்கள் ஒரு முறை, காயலப்பட்டினம் என்று நினைக்கிறேன், நபிகள் நாயகம் பிறந்தநாள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டபோது இஸ்லாமிய தத்துவக் கருத்துக்கள் எல்லாம் உரித்து வைத்திருந்த பலாச்சுவையைத் தேனோடு கலந்து சுவைத்துத் தின்பதற்குத் தருவது போல் இருந்தது என்று கூறினார்கள்! தமிழுக்கே பெருமை தேடித் தந்த நம்முடைய பாட்டன், வள்ளுவன், பண்டிதருக்கு மத்தியில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த நேரத்திலே, அவரை பாமரரிடையே உலாவ வைத்த பெருமை அறிஞர் அண்ணா அவர்களையே சாரும். ஈரோட்டிலே நடந்த குறள் மாநாட்டிலே குறளின் மகிமையைப் பற்றி அவர்கள் பேசிய நேரத்திலே தான் பண்டிதர்கள் மட்டுமே அதுவரை ரசித்துவந்த குறளை பாமரர்களும் மாணவர்களும் ரசித்துச் சுவைக்கத் தொடங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அவர்களோடு ஓரளவுக்கு உவமை கூறுவதற்கு தமிழ் நாட்டு அரசியலிலும் சரி, அகில இந்திய அரசியலிலும் சரி, உலகத்தின் அரசியலிலும் சரி, நான் உவமை சொல்வதற்கு ஒரு வரைத் தேடினேன்! ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு ஈடாக எல்லாத் துறைகளிலும் ஆற்றலுள்ள ஒரு துறைமகனைக் காண முடியவில்லை. எழுத்துத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், அறிஞர் அண்ணாதுரை ஒரு தனித் துறை. பேச்சுத் துறையிலும் அவரே துறை. நாடகத் துறையிலும் அவர்கள்தான் துறை. நடிப்புத் துறையிலும் அவர்கள் ஒரு தனி துறையே! சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை வாரி வழங்குகின்ற வள்ளல் துறையிலும் அவர்கள் ஒரு தனி துறை. துரைத்தனத் துறையிலும் அத்துரைக்கு ஈடான துறை யாருமில்லை என்பதைக் காட்டினார்! எழுத்தில், பேச்சில், நாடகத்தில், புதினத்தில், சிறுகதைத் துறையில், துரைத் தனத் துறையில், வேறு எந்தத் துறையிலும் அத்துரைக்கு உவமையாக எத்துரையும் இல்லை என்ற உண்மையை அறிஞர் அண்ணா துரை அவர்களிடம் பார்க்கின்றோம்.

‘இப்படை தோற்கின் எப்படை ஜெயிக்கும்?’ என்று அண்ணா அவர்கள் முப்படையாளரைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். ‘தம்பியுடையான் படைக்கஞ்சான்’ என்ற ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லி, அன்பும் பண்பும், நேசமும் பாசமும் கொண்ட தம்பியர் படையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அண்ணா அவர்கள் காட்டிய அறவழி அரசியல் துறைக்குப் புதிய வழி என்பது மட்டுமல்ல, புதுமையான வழியுமாகும்.

“தேர் இருக்கத் தேரோட்டி வீழ்ந்து விட்டான்.

(ஆட்சித் தேர் இருக்க, கட்சித் தேர் இருக்க, தேரோட்டி வீழ்ந்து விட்டான்.)

தென்றலற்ற பூங்காவாய் ஆக்கிவிட்டான்.

பாரிருக்க பண்பமைச்சன் பறந்து விட்டான்.

படையிருக்க (சீரணிப் படையிருக்க)

தளபதியோ சாய்ந்து விட்டான்.

1969 பிப்ரவரி 21] [ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

போரிருக்க நடுநிலையன் மாய்ந்து விட்டான்.
புகழ் இருக்க பூதவுடல் புதைத்துக் கொண்டான்.

கூடு உண்டு (மக்கள் மன்றம், சட்ட மன்றம்,
காஞ்சி ஏடு என்னும் கூடு உண்டு)

இசையெழுப்பும் குயில்தான் இல்லை.

வீடுண்டு (தமிழ்நாடு என்னும் வீடுண்டு
அதற்குப்) புகழ் சேர்க்கும் புதல்வன் இல்லை.

சேனையுண்டு (தம்பியர் சேனை)

படைத் தலைவன் இங்கே இல்லை.

வீணை உண்டு (அதில் மோகனத்தை மீட்டிக்காட்டும்)
விரல்தான் இல்லை.

பானையுண்டு, படியரிசி அதிலே உண்டு
பசித்தோரின் குறைதீர்த்த அண்ணன் எங்கே ?

தீன்குலத்தோர் (முஸ்லிம்கள்) குறைகேட்ட தீரன்
எங்கே ?

சிறுபான்மை இனத்தோரின் தோழன் எங்கே ?

துறைதோறும் (ஆய துறை அத்தனையிலும் உள்ள
புகழைச்) சிறையெடுத்த சொல்லின் வேந்தன்
தூய தமிழ் நாட்டுக்கு (தமிழ் நாடென்னும்)
பெயர் கொடுத்தோன்.

வரியின்றி நிதிநிலையறிக்கை இங்கே தந்தோன்.
வன்டமிழை மேடையெல்லாம் வாழ வைத்தோன்.
நிறைகுளத்தின் தாமரையாய்ச் சிரித்திருந்தோன்.
நேசமிகும் கூட்டணியால் வெற்றி கொண்டோன்.
திரையெழுப்பும் கடற்கரையில் புதைந்தா விட்டான் ?

இல்லை ! இல்லை !

திருநாட்டின் தென்றலுடன் தவழுகின்றான்."

அறிஞர் அண்ணா காலமாகிவிட்டார் என்று சொல்லுகிறார்கள்.
இல்லை, இல்லை. அவர்கள் காலம் ஆகவே ஆகிவிட்டார்கள் !
ஞாலத்தில் அவர் செய்த சேவை, எழுதிய எழுத்து, பேசிய
பேச்சு, சிந்தனை, சொன்ன சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் இவைகள்
எல்லாவற்றையும் வைத்து, காலத்தையும் கடந்து நிற்கக்கூடிய
அளவுக்கு அற்புதத்தை உருவாக்கியவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்
கள் என்பதை நினைவுகூறி, அவர்களைக் குறித்து என்னுடைய
உரையை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளலாம் என்றாலும், அறிஞர்
அண்ணாவுக்குப் புகழாரம் சூட்டுகின்ற திறமை எனக்கு இருப்
பதாக நான் எண்ணாத காரணத்தால், இந்திய யூனியன் முஸ்லிம்
லீக் தலைவர் காயிதே மில்லத் அல்ஹாஜ் எம். முஹம்மது இஸ்
மாயில் சாஹிப் அவர்கள் அண்ணா அவர்களைப் பற்றிக் கூறியிருப்
பதைக் கூறுகிறேன்.

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

[1969 பிப்ரவரி 21]

“தமிழக முதலமைச்சர் உயர்திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் எழுச்சியூட்டக்கூடிய ஏந்தலாகவும், அருந்திறன் மிக்க மக்கள் தலைவராகவும் திகழ்ந்தார். தம்மைப் பின்பற்றுவோரின் அன்பு, அபிமானம், பக்தி, பாசப் பிணைப்பு அனைத்தையும் பெற்றுள்ள கவர்ச்சிமிக்க ஈழணையற்ற தலைவராக அவர் விளங்கினார். தீவிரமான தூர நோக்குடையவராகவும், இலட்சியத்திற்காக தைரியமாகப் போராடும் நெஞ்சரமிக்கவராகவும் அவர் இருந்த போதிலும் அவரது எதிரிகள் கூட அன்பும், மரியாதையும் செலுத்தும் வகையில் இனிய பண்பாளராகவும், நடுநிலை தவறாத நற்குணங்கள் பொருந்தியவராகவும் விளங்கினார்.

சிந்தனையாளர், சிறந்த எழுத்தாளர், சீரிய சொற்பொழிவாளர் என்ற முறைகளில் அவர் பெரும் சிறப்புகள் பெற்றிருந்த அதே நேரத்தில், தாய் மொழியாம் தமிழ்மொழி மீது கொண்டிருந்த நியாயமான பற்றின் காரணமாக அவர் மக்களது எண்ணங்களையும் இதயங்களையும் கவர்ந்தார். அவர் முதலமைச்சராகப் பதவிப் பொறுப்பேற்றுப் பணியாற்றிய கால கட்டம், வருந்தத் தக்க முறையில், மிகவும் குறுகியதாக இருந்தபோதிலும், அவர் தன்னைத் தனிச் சிறப்புமிக்க நிர்வாகியாகவும், சிறந்த ராஜ தந்திரியாகவும், சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத வகையில் நிருபித்துக் காட்டிவிட்டார்” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

மனிதன் அழுதுகொண்டு பிறக்கிறான், மற்றவர்கள் சிரித்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள். சிரித்துக் கொண்டு அவன் இறக்க வேண்டும், மற்றவர்கள் அழுது கொண்டு நிற்கவேண்டும். இதுதான் வெற்றி கண்டவனுடைய வாழ்வுக்குரிய இலக்கணம். அந்த இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய மறைவு இருக்கின்றது என்று கூறி, இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீகின் சார்பில் ஆழ்ந்த அனுதாபத்துடன் இத்தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமருகிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் ஈடும் இணையும் அற்ற ஒரு பெரும் தலைவராய்த் திகழ்ந்தவரும், தமிழக அரசின் மாண்புமிகு முதலமைச்சராய் விளங்கியவரும், கோடானு கோடி மக்களின் உள்ளத்தில் குடியிருந்தவருமான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவு குறித்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பேச்சுக்களையும் கருத்துக்களையும் கேட்டுக் கேட்டு பல்வேறு வாய்ப்புகளிலே, பல்வேறு சூழ்நிலைகளிலே, மகிழ்ந்து இன்புற்றிருந்த நாம், இன்று அவருடைய அருமை பெருமைகளை எல்லாம் பற்றிப் பேசித் துக்கத்தையும், துன்பத்தையும் ஆற்றிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே கோடானுகோடி மக்களுடைய உள்ளத்திலே இடம் பெறுகின்ற அளவுக்கு மற்றவர்களுக்கு இல்லாத அறிவுத் திறனும், ஆற்றல் திறனும், பண்புத்

1969, பிப்ரவரி 21] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திறனும் பெற்றிருந்த சிறப்பான பாங்கினை எண்ணியெண்ணி ஏங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவருடைய அருமை பெருமைகளைப் பற்றித் திரும்பத் திரும்பப் பேசுவதன் மூலம் ஓரளவு ஆறுதல் பெற இயலுமா என்ற நிலையில் அவர்களைப்பற்றிப் பேசி ஆறுதல் பெற முயற்சிக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். பட்டம் பதவிகள், அதிகார ஆதிக்கங்கள், வசதி வாய்ப்புக்கள் ஆகியவற்றைக்கூட பலர் எளிதாகப் பெற்றிட முடிகிறது. ஆனால், பிறருடைய இதயத்தில் இடம் பெறுவது என்பது எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்தாலும், எவ்வளவு அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் உலகத்திலே பலர் பெற முடியாத ஒன்று. எதையும் பெற்று விடலாம், பிறருடைய இதயத்திலே இடம் பெறுவது என்பது எல்லோராலும் இயலாத ஒன்று. உடன் பிறந்தார் இதயத்திலேகூட இடம் பெற முடியாமல் பலர் வாழ்கிறார்கள்; உற்றார் உறவினர் இதயத்திலே இடம் பெற முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அண்ணா அவர்கள் அனைவருடைய உள்ளத்திலும், நாட்டு மக்கள் அனைவர் உள்ளத்திலும் இடம் பெற்று உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தார். அவர் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒவ்வொரு துறையிலும் இருந்த காரணத்தால்தான், எல்லாத் துறையினரும் தங்கள் தங்கள் துறைக்கு ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று எண்ணித் துயருற்று அல்லல்படுகிறார்கள். கோடிக்கணக்கான மக்கள் 'அண்ணா', 'அண்ணா' என்று அலறி ஆற்றாது அழுத காட்சியைக் கண்டோம். அந்த அளவுக்குச் சிறப்புப் பெற்றவராகவும், பண்பாளராகவும், மக்களுடைய இதயத்திலே இடம் பெற்றவராகவும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

மற்றவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன அளவிற்கு அடிக்கடி அவர்கள் பல்வேறு அறிவுரை கூறி வந்திருக்கிறார்கள். மாற்றரால் நாம் எவ்வளவு பாராட்டப் படவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோமோ, அந்த அளவிற்கு நாம் மாற்றரை மதிக்க, பாராட்டக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அப்படித் கற்றுக்கொண்டால்தான் நாம் எண்ணுகிற எண்ணங்களை ஈடேற்ற முடியும் என்று அடிக்கடி அறிவுரை சொல்வார்கள். அந்த அடிப்படையில் பிறந்த அழகான பழமொழிதான் 'மாற்றன் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு' என்பது. மாற்றன் தோட்டத்து மல்லிகை மணக்குமே தவிர, அது மாற்றன் தோட்டத்து மல்லிகை என்பதால் அதன் மணம் போய் விட்டது என்று சொல்வது அரசியல் நாகரிகமாகாது என்று அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வார்கள். அரசியலைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்கிறபோது, "நான் போராட்டத்தைத் தேடி அலைய மாட்டேன். ஆனால், தேடி வருகிற போராட்டத்தைக் கண்டு நழுவி ஓடமாட்டேன்" என்று அடிக்கடி சொல்வார்கள். அரசியலில் நல்ல பண்பாடுகள் இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்வார்கள்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1969 பிப்ரவரி 21]

ஜனநாயக முறைகள் உலகத்தில் பல நாடுகளில் இருந்தாலும் கூட, ஜனநாயக முறைகளுக்காக நாம் சட்ட திட்டங்கள் பல எழுதி வைத்தாலும்கூட, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வது மனிதத் தன்மையோடு கூடிய ஜனநாயகப் பண்பாடுகள் மலரவேண்டுமென்ற கருத்தை எடுத்துச் சொல்லும் பாங்கினை நாம் காண்கிறோம். அடிக்கடி அவர்கள் சொல்வதெல்லாம், கருத்து வேற்றுமைகளுக்கு மதிப்பளித்து, அதே சமயத்தில் மனிதனை மனிதனாக மதித்து ஒருவருக்கொருவர் காட்டவேண்டிய அன்பையும் நட்பையும் காட்டவேண்டும் என்பதாகும். நூற்றுக்கு நூறு சதவிகிதம் கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும், ஒருவரை ஒருவர் மதிக்கவேண்டும், நட்பு கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் அத்தனை பேர்களின் உள்ளங்களையும் ஈர்க்கும் பாங்கினைப் பெற்றிருந்தார் என்கிறோம். ஆகவே, அண்ணா அவர்களின் அருமை பெருமைகளை எண்ணி எண்ணி நாம் இறும்பூது எய்தினாலும், அவற்றை எண்ணித் தவிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். உலகத்தில் எவ்வளவோ வகைகளில் சிறந்தவர்கள் இருந்ததை, இருப்பதைக் காண்கிறோம். புத்தரிடத்தில் காணப்பட்ட அன்பு, ஏசுநாதரிடம் காணப்பட்ட கனிவு, நபி நாயகம் அவர்களிடம் காணப்பட்ட தெளிவு, வள்ளுவப் பெருந்தகையிடம் காணப்பட்ட வாழ்க்கை நெறி, ஆபிரகாம் லிங்கன் அவர்களிடம் காணப்பட்ட தொண்டு உள்ளம், லெனின் அவர்களிடம் காணப்பட்ட அறிவுத் தெளிவு, வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் அவர்களிடம் காணப்பட்ட உறுதி, அண்ணல் காந்தி அடிகளிடம் காணப்பட்ட எளிமை, பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களிடம் காணப்பட்ட ஜனநாயகப் பண்பு ஆகிய எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து தமிழகத்தின் அளவில் வைத்துப் பார்க்கக்கூடிய ஒரே ஒரு உருவமாக அண்ணா அவர்கள் திகழ்ந்த பாங்கினை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, அவர்களது அருமை பெருமைகளை எல்லாம் நாம் நினைந்து நினைந்து பார்ப்பதன் மூலம் நம்மை நாமே திருத்திக் கொள்ளவும் அவர்கள் சென்ற வழியில் சென்று பலராலும் பாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு நாம் நம் பணிகளைச் செய்திடவும் வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இம்மன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அண்ணா அவர்களை நினைவில் தாங்கி வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு, வள்ளுவர் படம் இருப்பதைப் போல், ராஜாஜி, காந்தியார் அவர்களின் படம் இருப்பதைப் போல், இம்மன்றத்தில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுடையவும் உள்ளங்களைக் கவர்ந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உருவப் படத்தை இங்கு வைக்கவேண்டும் என்பது மிக மிகப் பொருத்தமுடையதொன்றாகும். அதேபோன்று உலக மக்களின் கவனத்தை, நினைவை ஈர்க்கக் கூடிய அளவிற்கு மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்தை “அண்ணா விமான நிலையம்” என்று மாற்றக் கூடிய அளவிற்கு முயற்சி எடுப்பது பொருத்தமுடையதொன்றாகும். மக்கள் நினைவு

1969 பிப்ரவரி 21]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

படுத்திக் கொள்கிற வகையில் அமெரிக்காவில் ஜபர்சன் நினைவு மண்டபம் இருப்பதைப் போல், லிங்கன் நினைவு மண்டபம் இருப்பதைப் போல் அண்ணா அவர்களின் நினைவாக எழுநிலை மாடம் ஒன்று எழுப்புவது பொருத்தமுடையதொன்றாகும். அச்செயல்களில் நாம் ஈடுபடுவோமாக என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அண்ணாதுரை என்பதில் இரண்டு சொற்கள் உள்ளன. ஒரு பகுதி 'அண்ணா'. மற்றொரு பகுதி 'துரை'. 'அண்ணா' என்ற சொல் உடன்பிறந்த பாசத்தையும், 'துரை' என்ற சொல் சுர்க்கக் கூடிய இதயங்களை ஆள்வது என்பதையும் குறிக்கும். இதயங்களை சுரப்பதும் அப்படி சுர்க்கப்படக்கூடிய இதயங்களை ஆள்வதும் ஆக இரண்டு சொற்களும் சேர்ந்துதான் 'அண்ணாதுரை' என்ற பெயரைத் தருகின்றன.

'அவர்களுடைய அருமை பெருமைகளைப் பற்றி நான் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைசிறந்த சொற்பொழிவாளராக விளங்கினார்! ஈடும் எடுப்புமற்ற எழுத்தாளராக விளங்கினார்! கருத்தைக் கவரும் கட்டுரையாளராக விளங்கினார்! நெஞ்சையள்ளும் சிறுகதையாசிரியராக விளங்கினார்! ஆவலூட்டும் நாவலாசிரியராக விளங்கினார். நயமிக்க நாடக ஆசிரியராக விளங்கினார்! திறமை மிக்க நாடக இயக்குநராக விளங்கினார்! வியப்புக்குரிய நடிகராக விளங்கினார்! சிறந்த திரைப்படக் கதையாசிரியராக விளங்கினார்! கவர்ச்சிமிக்க திரைப்படக் கதை உரைநடை ஆசிரியராக விளங்கினார்! புகழ்மிக்க இதழாசிரியராக விளங்கினார்! ஆற்றல் கொண்ட அச்சக உரிமையாளராக விளங்கினார்! செல்வாக்கு மிக்க வெளிவிட்டாளராக விளங்கினார்! ஆர்வமிக்க சீர்திருத்தவாதியாக விளங்கினார்! பழுத்த பகுத்தறிவு வாதியாக விளங்கினார்! துவக்கக் காலத் தொழிற்சங்கத் தலைவராக விளங்கினார்! துவக்கக்கால பள்ளி ஆசிரியராக விளங்கினார்! ஒப்புயர்வற்ற அரசியல் கட்சித் தலைவராக விளங்கினார்! தொண்டர்கள் போற்றும் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்கினார்! சிறைக்கு அஞ்சா விடுதலை வீரராக விளங்கினார்! அறப்போர் நடத்தும் தானைத் தலைவராக விளங்கினார்! பகைவரும் போற்றும் அரசியல் பண்பாளராக விளங்கினார்! மாற்றுக்கட்சியினரும் மதிக்கும் மாண்புமிக்கவராக விளங்கினார்! நகைச்சுவை மிக்க உரையாடல் வல்லாராக விளங்கினார்! பயன்மிக்க வாதம் புரியும் பாராளுமன்ற வாதியாக விளங்கினார்! ஓங்கு புகழ் மிக்க அறிவாளியாக விளங்கினார்! செயல்திறன் மிக்க ஆற்றலுடையாராக விளங்கினார்! நெஞ்சுரமிக்க நேர்மையாளராக விளங்கினார்! நம்பிக்கைக்குரிய நாணய நலமுடையாராக விளங்கினார்! கண்டோர் மெச்சும் அடக்கமுடையாராக விளங்கினார்! ஏற்றிப் போற்றுகிறாய் எளிமையுடையாராக விளங்கினார்! அன்பு நெறி பேணும் அகிம்சாவாதியாக விளங்கினார்! அறநெறி மதிக்கும் அறவோராக விளங்கினார்! பல்லோர் புகழும் நாட்டின் முதல் அமைச்சராக விளங்கினார்! திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1969 பிப்ரவரி 21]

கண்ட முதல்வராக விளங்கினார்! எல்லோருடைய உள்ளங்களையும் இந்த வகைகளில் கொள்ளை கொண்ட ஒரு பெருந்தலைவராகத் திகழ்ந்தார். அந்த உருவம்தான் அண்ணா. அவர்களுக்கு எல்லோருடனும் சேர்ந்து நானும் அஞ்சலி செலுத்திக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அண்ணாதுரை அவர்களின் மறைவு குறித்து ஏற்பட்டுள்ள துயரத்தை எந்த வார்த்தைகளைக் கூறி ஆற்றிக் கொள்ளமுடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. வார்த்தைகள் எவ்வளவுதான் இருந்தாலும்கூட அதை உணர்ச்சி மூலம் உணரத்தான் முடியுமே தவிர சொல்லால் சொல்லி, வார்த்தைகளால் நிரப்பி இந்த இரங்கல் தீர்மானத்திற்கு ஒரு எல்லை கட்ட முடியாது என்பதுதான் என் கருத்து. அவர்கள் சமூகத் துறையில் மட்டுமல்ல, அரசியல் துறையில் மட்டுமல்ல, விஞ்ஞானத் துறையில் மட்டுமல்ல, கலை உலகத்தில் மட்டுமல்ல, நாடக உலகத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும் சிறப்புள்ள வராகத் திகழ்ந்தார்கள்.

எனக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலுள்ள தொடர்பாகும். நான் சட்டமன்றத்தில் புகுவதற்கு முன்னாலேயே தனிப்பட்ட முறையில் எங்கள் குடும்பத்தில் ஒருவராக அவர் விளங்கி வந்தார்கள். 1957-ம் ஆண்டு அவர்கள் இந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில் நான் ஆளும் கட்சியில் இருந்தேன். அதற்குப் பின்னால் நான் டெல்லி பாராளுமன்றத்திற்குச் சென்றிருந்த சமயத்தில், அதாவது நான் பாராளுமன்ற மக்கள் சபையில் அங்கத்தினராக இருந்தபோது அவர்கள் ராஜ்ய சபையில் அங்கத்தினராக இருந்தார்கள். மீண்டும் நான் இங்கு இந்த சட்டசபைக்கு வந்த காலத்தில், அவர்கள் பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் மீண்டும் இங்கு வந்து இங்கு முதல் அமைச்சராக இருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார்கள். நானும் அவருக்கு நேரில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன். எவ்வளவு பெரிய ஏமாற்றங்கள் இருந்தாலும் கூட 1967-ல் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த சமயத்தில் அவருக்கு எதிரில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் பாக்கியத்தையும், பேரும் புகழையும் பெற்றிருந்தேன் என்ற மன நிம்மதியோடு இருந்தேன். அவர்கள் பேரும்புகழும் பெற்று சிறந்த முறையில் ஆட்சி செய்ய முயற்சி செய்தார்கள். அவர்களது மறைவினால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் ஏற்பட்ட எனது பெருமையையும் புகழையும் எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். இப்போது அவர்களது கட்சியைச் சேர்ந்த அவர்களுடைய சகோதரர்களுள் ஒருவரான, தம்பி என்று எண்ணக் கூடிய இப்போதுள்ள முதல் அமைச்சர் அவர்களை தம்பி என்று

1969 பிப்ரவரி 21] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கொண்டாடக்கூடிய உரிமை எனக்கு இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அவர்கள் விட்டுச் சென்ற காரியங்களில் இவர்கள் ஈடுபட்டு அவற்றை நிறைவேற்றுவார்கள் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை. அவர்கள் செய்யும்படியான எல்லாக் காரியங்களிலும் நாங்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைப்போம் என்ற உறுதியை அளிக்கிறேன். எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பிலும் இந்த உறுதி நிச்சயமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மனிதன் நல்ல மனிதனாக வாழ்வது என்பது மிக மிகக் கஷ்டமான காரியம். அதுவும் இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் நல்லவராகவும், நிதானமாகவும் இருப்பது, அதிலும் அப்படி அரசியலில் முதல்வராக இருப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். அப்படியிருந்தும் அவர்கள் நல்லவராகவும், நிதானமுடையவராகவும் இருந்தார்கள். அதிலும் சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாப்பதில் இடைஞ்சல்கள் பல இருந்தாலும், அவர்கள் நல்லவராகவும் நிதானமுள்ளவராகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் உண்மையான ஜனநாயகவாதி. அவர்கள் சிறந்த ஜனநாயகவாதி. யாராக இருந்தாலும், மாற்றுக் கட்சியாகயிருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களைப் பகைவர்களாகக் கொண்டாடியிருந்தாலும்கூட, அவர்களை எந்த இடத்திலே சிறப்பாகப் போற்ற வேண்டுமோ, எந்த இடத்திலே சரியாகக் கௌரவிக்க வேண்டுமோ அந்த நேரத்திலே அவ்வாறு செய்வார்கள். மறைந்த அண்ணாதுரை அவர்கள் அவரது அமெரிக்கச் சுற்றுப் பயணத்தின்போது அவரை எவ்வளவோ பேர் கேட்டார்கள், “இந்தியாவிலே கூட்டணி என்று சொல்லுகிறார்களே, பல கட்சிகள் கொண்ட ஆட்சி என்று சொல்லுகிறார்களே, அதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?” என்று. அவ்வாறு கேட்கும்போது, அற்புதமான, சிறந்த, தெளிந்த கருத்தை, தன்னுடைய மனத்திலே எது இருக்கிறது என்ற கருத்தை, “மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும்” என்ற கருத் தோடு, “இந்தியா தேசத்திலே ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பதற்கு, ஒற்றுமையாக இருப்பதற்கு ஒரே ஒரு கட்சி காங்கிரஸ்தான்” என்று வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். வேறு தேசத்திற்குச் சென்ற சமயத்தில் பாரதப் பண்பாட்டைப்பற்றி, ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிக் கூறி, எந்த நிலையிலே சிறப்பாக அமையமுடியும் என்பதை தைரியமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல. இப்பொழுது வந்த பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களும், மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் இடையே ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபட்டுள்ள சிறந்த முதலமைச்சராக, பண்புடைய முதலமைச்சராக வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்பொழுது எனக்கும் பெருமையாக இருந்தது. அப்பேர்ப்பட்ட முதலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள், வாழ்ந்தார்கள் என்பது பெருமைக்குரிய விஷயம்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 பிப்ரவரி 21]

அதோடு மட்டுமல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமைந்த நேரத்தில் அதனுடைய முக்கியமான கொள்கையாக இருந்தது என்னவென்றால் நாடு பிரிய வேண்டுமென்பதுதான். “தனித் திராவிட நாடாக, தனித் தமிழ் நாடாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய இன்பக் கனவு” என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லியிருந்தார்கள். சொன்னதோடு மட்டுமல்ல, உறுதியாக நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், சீனா பாரதத்தின்மீது படையெடுத்த சமயத்தில் அதையெல்லாம் எறிந்துவிட்டு, ‘நாம் ஒற்றுமையாக இருந்தால்தான் பாரத தேசத்தைக் காப்பாற்ற முடியும், தனிநாடு என்பது குறுகிய மனப்பான்மையாக இருக்கிறது, மக்கள் பூரணமாக மதிக்கக்கூடியது நாட்டினுடைய ஐக்கியமும் ஒற்றுமையும்தான் என்பதால் அதை நான் எடுத்து வைத்து விட்டேன்’ என்றார். அதோடு மட்டுமல்லாமல், ‘மத்திய சர்க்கார் காட்டும்படியான சட்டத்திற்குப் பயந்து இதைச் செய்யவில்லை, நாட்டின் ஒருமைப்பாடு மிகமிக அவசியம். ஆகவே, தனிநாடு, தனித் தமிழ்நாடு என்பதை நாங்கள் நினைக்கும்படியான, சிந்திக்கும்படியான நோக்கம் இல்லை’ என்று சொன்னார். முதலமைச்சரான சமயத்திலும் மிகப் பொறுப்புடன், ‘நாங்கள் அதை விட்டு விட்டோம், மீண்டும் அதை எடுத்துக் காட்டுகிறீர்களே’ என்று கூறி, மக்கள் போற்றக்கூடிய, மக்கள் மதிக்கக்கூடிய தேசிய ஒருமைப்பாடுதான் முக்கியம் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த சமயத்திலே, சென்ற வருஷத்திலே, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அவரை ஆஸ்பத்திரியிலே போய்ப் பார்த்தார்கள். அப்போது அவரிடம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், “நான் இப்பொழுது ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்திருப்பது உடலாலே பாதி, உங்களாலே பாதி” என்று. அவருக்கு ஏற்பட்ட சில சங்கடங்களால், சில சஞ்சலங்களால், அவரால் எதிர்க் கட்சியினர் கூறுவதைக் கூடத் தாள் முடியாமல் “உங்களால் ஒரு பாதி” என்று சொன்னார்கள். எங்கள் பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள், அண்ணாதுரை அவர்கள் உடல்நலக்குறைவாக இருக்கிறார் என்று தெரிந்ததும் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று பார்த்தார்கள். அப்பொழுது ‘முதலமைச்சர் அவர்களை 6 மாதங்களாகப் பார்த்துக் கொண்டு என்ன செய்கிறீர்கள்? இன்ன வியாதி என்றுகூட கண்டு பிடிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தீர்களே’ என்று திரு. காமராஜ் அவர்கள் டாக்டர்களைப் பார்த்துக் கேட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு முதலமைச்சரவர்கள் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற்று வந்தார்கள். அப்பொழுது நான் இரண்டு, மூன்று கடிதங்கள் கூட எழுதினேன். அவர்கள் திரும்பி வந்தவுடன், ‘நீங்கள் மிகவும் அன்போடு எழுதிய கடிதங்கள் கிடைத்தன. ஆனால் உடனே பதில் எழுத முடியவில்லை’ என்று வருந்தினார்கள். “நீங்கள் பூரணமாக ஒய்வெடுத்துக்கொண்டு வாருங்கள், சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் எழுத முடியும். எனவே 6 மாதங்கள் அங்கிருந்துவிட்டு

1969 பிப்ரவரி 21] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அடுத்த மார்ச் மாதத்தில் வாருங்கள். பைபிளில் ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. அதை நான் குறிப்பிடுகிறேன்,

“What shall it profit a man

If he shall gain the whole world and lose his own soul”

என்று எழுதியிருந்தேன். அந்தக் கடிதத்தைப் படித்துக் காட்டி, எதிர்க் கட்சியிலே இருந்தாலும் ஆசையோடு, அன்போடு, எழுதியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்.

அவர்கள் ஓவியத்திலே சிறந்தவர்கள். எவ்வளவோ ஓவியங்களைத் தீட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கட்சிகளைப்பற்றி எவ்வளவு அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும், அவர்களைச் சேர்ந்த அன்பர்கள் சொன்னாலும், எதிர்க் கட்சி என்றால் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், அதுதான் கடமை என்று சொல்வார்கள்.

“ஊனும், உயிரும், உணர்வும்” என்பதற்கேற்ப திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஊனாக, உயிராக, உணர்வாக அவர்கள் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட அவர் மறைந்துவிட்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூடு, இணையில்லாத ஒரு பெரும் தலைவரை இழந்துவிட்டது. அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாம், இவ்வளவு அன்பாக வளர்த்தாரே, இவ்வளவு சிறப்பாக ஆளாக்கி விட்டாரே, அப்படிப்பட்ட அவர் இப்பொழுது மறைந்துவிட்டாரே என்று கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவுதான் ஆறுதல் சொன்னாலும், அனுதாபத்தைச் சொன்னாலும் அவர்களைத் தேற்ற முடியாது. அந்தக் கட்சிக்கும், அவருடைய குடும்பத் திற்கும், அவருடைய மனைவியார் திருமதி இராணி அம்மாள் அவர்களுக்கும், அவருடைய வளர்ப்புச் செல்வங்களுக்கும் என்னுடைய சார்பிலும், என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலும் இதய பூர்வமான அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே, அவரது சிறந்த மனப்பான்மை, பரந்த உள்ளம், அவருடைய பேச்சுக்களைக் கேட்டு அனுபவிக்கும்படியான பாக்கியம் ஆகியவற்றை இழந்து நிற்கிறோம். அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்று கூறி, அவருடைய குடும்பத் தாருக்கும், கட்சியினருக்கும் என்னுடைய சார்பாகவும், என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகவும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோருடைய சார்பாகவும் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தில் பேசிய நேரத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தினை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து மற்ற கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ப

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 21]

இந்த மன்றத்திலேயுள்ள எல்லா உறுப்பினர்களும் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள், அவர்களுடைய உள்ளத்தின் அடித்தளத்திலே உள்ள எண்ணம் அதுதான். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவப் படம் இந்த மாமன்றத்தில் விரைவில் வைக்கப்படும் என்ற உறுதியைக் கூறி அமைகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : “ வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு ” என்று பாடினார் பாரதியார். உலகத்திலே மொழி வேறுபாடு இல்லாமல், இன வேறுபாடு இல்லாமல், சமய வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோராலும் போற்றப்படக்கூடிய ஒரு பெருநிலையை வள்ளுவர் அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் மறைந்து இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்குப்பிறகு அப்படிப்பட்ட ஒரு பெருமகன் பிறந்திருக்கிறான் என்ற கேள்விக்கு விடையாக நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விளங்கினார்கள். கட்சி வேறுபாடற்ற, சமய வேறுபாடற்ற நிலையில், தமிழ்நாட்டு மக்கள் மட்டுமல்லாமல், இந்திய நாட்டுப் பெருமக்கள் மட்டுமல்லாமல், உலக மக்கள் எல்லோரும் ஒருசேர நெஞ்சருகி வருந்தக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் பிரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அவருடைய பணிகளெல்லாம், எழுச்சிகளெல்லாம், சொற்களெல்லாம் நாட்டிலிருக்கின்ற மிகவும் பிற்பட்ட, தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள மக்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேயே இருந்தன. அந்த எண்ணம் உள்ளத்திலே எழுந்து உருப்பெற்ற காரணத்தால் உலக மக்களுடைய உள்ளத்திலே இடம் பெறும் நிலையைப் பெற்றார்.

“ உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உளன்.”

என்று வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பேரறிஞரை முதலமைச்சராகப் பெற்றிருந்த இந்த அவை இன்று அவரை இழந்திருப்பது பெரிய இழப்பாகும். இந்த அவையின் மரபையும், பெருமையையும் காப்பதில் பேரவைத்தலைவருக்கு மிகவும் துணையாக இருந்திருக்கிறார்கள். எங்கேயாவது ஒரு சிறிது மரபும், உரிமையும் குறைகின்றது என்றால் தன்னுடைய உடல்நிலை தளர்ந்திருந்தாலும் தன்னுடைய அறையிலேயிருந்து ஓடோடி வந்து இந்த அவையின் பெருமையையும் மரபையும் காப்பாற்றிவந்த அப்படிப்பட்ட ஒருவரை இழந்தது இந்தப் பேரவைக்குப் பெரிய இழப்பு ஆகும். அவர் தோன்றாத துணையாக இருந்து அந்தப் பெருமையையும், மரபையும் நாம் காக்க உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அவருக்குச் செலுத்துகின்ற உண்மையான அஞ்சலி, அவர் கூறியிருக்கின்ற கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைக் காப்பதுதான். அதுதான் அவர்களுக்கு நாம் செலுத்துகின்ற அஞ்சலியாகும். அவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையிலும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் வகை

1969 பிப்ரவரி, 21] [திரு. மு. கருணாநிதி]

யிலும் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரு நிமிட நேரம் மவுனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரு நிமிட நேரம் மவுனமாக எழுந்து நிற்க, மாண்புமிகு முதலமைச்சரால் முன்மொழியப் பட்ட இரங்கல் தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மறைந்த முதலமைச்சர் மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகளை இந்த அளவோடு நிறுத்தி, பேரவையை ஒத்திவைக்கிறேன். பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்கு கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

2. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

79. Notification issued with G.O. Ms. No. 1986, Home, dated the 11th July 1968 in regard to an amendment to rule 329 of the Madras Motor Vehicles Rules 1940 published at pages 1 to 40 of the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated the 30th March 1940 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)]

80. Notification issued with G.O. Ms. No. 2062, Rural Development and Local Administration, dated 9th October 1969 in regard to delegation of certain powers to the Joint Director of Rural Development. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

81. Notification issued with G.O. P. No. 2127, Revenue, dated 2nd November 1968 in regard to exemption from liability to tax on the purchase of canteen Stores made by Ex-Servicemen. [Laid on the Table of the House under section 58 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

82. Notification issued with G.O. P. No. 1584, Revenue, dated 8th August 1968 in regard to exemption granted to individual institutions under the Madras General Sales Tax Act, 1959 and the need for their continuance. [Laid on the Table of the House under section 58 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

83. Notification issued with G.O. Ms. No. 1929, Rural Development and Local Administration, dated 23rd September 1968 in regard to quinquennial revision in certain Municipalities and townships stayed till 31st March 1969. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 Madras Act V of 1920).]